

ČTVEROČ

ČASOPIS SLEZSKÉHO GYMNÁZIA

ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2021

ČÍSLO 57

OBSAH

3

HRDINKY ČESKA
Františka Plamínková

4

HUDBA
Pojďme spolu
- The Beatles

5

VÍTĚZOVÉ
Vítězné práce ze soutěží
v tvůrčím psaní

6

RECENZE
Tentokrát mnoho knih

7-8

ŽIVOTNÍ STYL
Barvy podzimu
Jak si zachovat zdravé
návyky

9-10

STUDENTI STUDENTŮM
Studium v zahraničí

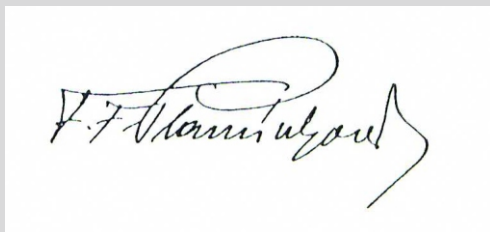
Františka Plamínková – průkopnice v prosazování ženských práv

Dětství Františky Plamínkové bylo idylické a bezstarostné. Proto ho s dovolením přeskočíme a přesuneme se na konec 19. století. Tehdy se stala Františka učitelkou. Její žáčky ji obdivují, mnohé na ni budou vzpomínat po celý život. Ač své povolání miluje, nesouhlasí s celibátem učitelek, který pro ni znamená život bez partnera a nemožnost mít vlastní děti.

Rovněž se začíná poprvé angažovat v tisku. Kontroverzně a otevřeně píše články, ve kterých nabádá společnost, aby vytvořila podmínky, kde ženy budou mít stejná práva, možnosti a postavení jako muži. Zakládá také první ženské spolky, ve kterých je ženám přednášeno, což je na svou dobu velmi raritní.

Pro dokreslení Františčinu charakteru zmiňme, že oplývá vědomostmi, empatií a čiší z ní sebevědomí.

Vstupem do politiky se Františce Plamínkové otevírá brána do celého světa. My se však zaměříme na změny u nás prosazené. Na změny, které stále ovlivňují soudobou společnost. Jako senátorka prosazuje zrušení onoho celibátu učitelek, který jí samotné změnil celý život. Budoucí generace učitelek díky tomu mohou žít plnohodnotný život bez restrikcí. Další změnou v zákonech je pohled na nemanželské děti, ty dostávají stejná práva jako dítěta manželská. Radovat se mohou i svobodné matky, protože poprvé začnou dostávat alimenty od otců svých dětí. Nyní už nemusí živořit a mohou žít důstojně. Františka myslí i na těhotné ženy a na půdě senátu prosadí prvotní formu mateřské dovolené. Čerstvé maminky tak mají šanci zůstat pár dní s miminkem. Navíc se nemusí strachovat o příjem, neboť dostanou peněžní příspěvek od státu. Za odkazem Plamínkové hledejme i mateřské školy. Za její působnosti se počet školek razantně zvyšuje. Ženám je tím umožněno skloubit práci s péčí o rodinu.

V našem výčtu posledním, pro nás ženy však velmi podstatným, zákonem je všeobecné volební právo pro ženy.

S nástupem nacismu napíše Františka Plamínková Hitlerovi kritický dopis o nepravdivosti jeho výroků vůči ČSR. Nemůže nás tedy překvapit, že jako členka odboje byla po atentátu na Heydricha zatčena a ve věku 67 let popravena.

Lucie Kesselgruberová

Pojďme spolu

Tyto čtyři fešáky, vždy sladěné oblečením, myslím není třeba představovat. Rockovou skupinu The Beatles znají doufám všichni a jejich skladbu Come together (Pojďme spolu) určitě taky. Právě její text si dneska rozebereme.

Když jsem si poprvé četla český překlad, říkala jsem si, jestli to náhodou stránka nepřeložila špatně, protože mi verše vůbec nedávaly smysl. Člověk očekával dechberoucí text, který v něm probudí nějaké pocity či emoce, ale opak je pravdou.

Here come old flat top
He come groovin' up slowly
He got joo joo eyeballs
He got holy roller
He got hair down to his knee
Got to be a joker
He just do what he please

Už přichází, ten stařec ostříhaný na ježka
Pomalu si podupává do rytmu
Má vykulené oči
Je to náboženský fanatik
Má vlasy až po kolena,
býval to vtipálek.
Dělá jen to, co chce

Tak já vám nevím, ve mně to spíš vyvolalo představu krátkovlasého muže, který má zároveň vlasy až po kolena.

Píseň byla původně určena pro kampaň Timothyho Learyho, který se rozhodl kandidovat na post kalifornského guvernéra. Právě jeho slogan zněl „Come together, join the party.“ (Pojďme se spolu přidat k párty). Měl tím na mysli, aby se lidé přidali k oslavě život, nikoli k politické straně. John Lennon si prý vzal kytaru a začal skládat text písně.

He wear no shoeshine
He got toe jam football
He got monkey finger
He shoot Coca-Cola
He say I know you, you know me
One thing I can tell you is
You got to be free
Come together, right now over me

Nenosí naleštěné boty
má kopací míč
má opičí pazour
sestřeluje Coca-Colu
Říká: „Já tě znám, ty znáš mě“
Řeknu ti jednu věc, a to je,
že můžeš být volný
Pojďme spolu, hned teď ke mně

Řekla bych, že zajímavostí, která nahání husí kůže, je, že první slova John Lennon v písni Come together spíše šeptá, než zpívá. Většina lidí je považuje za nic neznamenantající citoslovce znějící jako „šššt“. Ve skutečnosti ale Lennon zpívá „shoot me“, tedy „zastřel mě“. A jak víte, John Lennon byl zastřelen. Můžeme se jen dohadovat, jestli právě toto bylo tím impulsem, kvůli kterému skončil život excelentního umělce s hippie brýlemi.

My ale pojďme všichni spolu oslavit život....

Kristýna Večerková

Vlak plný vzpomínek

Toho dne bylo na londýnském nádraží až neobvykle rušno. Vítr hnal sněhové vločky až do hlavní budovy, snášely se k nohám čekajících pasažérů a rozptylovaly malé děti, které po nich za chůze natahovaly své drobné prstíky. Jejich matky, škrobené a dokonale upravené, s očima, které se během vteřiny dokázaly proměnit ve dvě malé škvírky, je táhly za rukáv k nástupišti a v rukou svíraly papírové krabice a balicí papír. Byl prosinec. Schylovalo se ke Štědrému dni a rodiny s dětmi se chystaly navštívit své příbuzné, vypít pár skleniček punče a alespoň na pár minut se oprostít od všudypřítomného spěchu.

A uprostřed toho shonu se v rohu nástupiště na staré lavičce choulila Mary Jane, v ruce svírala svůj hnědý kufřík a za žádnou cenu ho nechtěla dát z ruky. Tiskla ho stejně urputně jako před sedmdesáti lety a pokaždé, když nádražní halu rozezněly zvony a odbila další hodina, sebou polekaně trhla. Čekala tam na vlak. Sníh jí padal do pramenů prošedivělých vlasů a ona trpělivě naslouchala hlášením o výlukách na trati.

„Máry! Proboha, Máry! Přijdeme pozdě!“ z polospánku ji vytrhl známý hlas. Stařenka zamrkala, rozhlédla se po nádraží a oči se jí zamlžily vzpomínkami. Zoufale toužila zavolat, co měla na srdci, ale z hrdla jí vyšlo jen tiché zašeptání. A v tu ránu ji pohltily vzpomínky. A po dlouhé době zase byla tou malou holčičkou v červených polobotkách.

*

Hop, krok, jedna dva, okolo ulice s modrým domem. Přeskočit kaluž, dvakrát se zatočit kolem pouliční lampy a zamávat psovi přes plot. Natáhnout dlaně k obloze, usmát se na sebe v kaluži a nezašpinit si nové červené boty, které dostala k svátku. Přesně to se jí to ráno honilo hlavou, když jí matka natahovala kolem krku zažloutlou cedulku s jejím jménem a následně jí vynadala, protože nevybila své kakao až do dna.

„Máry! Proboha, Máry! S takovou přijdeme pozdě,“ tahala ji za ruku, jako kdyby byla malé dítě. A přitom už minulý měsíc oslavila osmé narozeniny.

„No tak, pohni sebou, už tam skoro budeme,“ naléhala matka, chytila Máry za rukáv a svižným krokem vyrazila vpřed. Děvčátko v červeném kabátku jí sotva stačilo. Očima závistivě pokukovalo po kalužích na druhé straně ulice a sotva popadalo dech.

Cestu k nádraží Mária moc dobře znala. Bylo na stejné ulici jako koloniál, kam si s kamarádkami chodívaly na karamely. Při představě sladkého si olízla rty. Měla tu cestu ráda. Jiné dny tancovala mezi pouličními lampami, její oči se vpíjely do výlohy ševcovství a užasle si prohlížela ty jedinečné červené polobotky a snila o tom, že si je jednoho dne vezme do školy.

*

Dnes na to ale nebyl čas. Vlastně měla pocit, že poslední dobou nebyl čas vůbec na nic. Od toho osudného rádiového vysílání, jako kdyby zrychloval a kradl všechno, na čem jí záleželo.

Zápěstí už měla od matčina stisku celé zarudlé, když konečně vstoupily do hlavní budovy a ohlušilo je houkání lokomotiv. Zalapala po dechu. Tolik lidí ještě pohromadě nikdy nespátřila. Snažila se zapamatovat si každou vůni, každý stisk své ruky i pachů deštivého rána. V dlani svírala ucho hnědého koženého kufříku a na chvíli, jen na malý okamžik, zatoužila po špetce všednosti. Očima přelétávala po matkách objímajících své děti, sourozencích tisknoucích své ruce a cedulkách, které do kolejiště odvál vítr. Ještě ne, šeptala si pro sebe. Prosím, ještě ne.

A pak se zabořila do kabátu své matky a aspoň na minutu zavřela oči a snažila se zastavit čas. Když se k ní máma sehnula a svými upravenými prsty jí zavázala tkaničku u levé boty, jen tiše zaštkala. „No tak, podívej se na mě. Máry...“ šeptala jí do tváří. Ale ona jen kroutila hlavou a odmítala otevřít oči.

Vlak zahoukal. „Drahoušku... už je čas.“ Srdce jí bušilo jako o závod. Ale i přesto její ruka vyklouzla z matčiny a vykročila k rozhrkanému vagonu. Trásla se a v ruce svírala cedulku se svým jménem, kterou pak ukázala průvodčímu a hbitě se mezi ostatními dětmi protlačila k nejbližšímu oknu a vystrčila z něj dlaně. Všichni lidé pro ni najednou zmizeli. Byla jen ona a oříškově hnědé oči její mámy, kterým máváním dávala sbohem. Vlak se rozjel. Toho dne mávala až do posledního dechu a křičela, dokud jí neodešel hlas. Zoufale toužila vrátit čas, vrátit se domů, zapomenout na válku, zapomenout na to, jak s babičkou seděly u oken těsně před tím, než na ně nalepily velké kusy kartonu.

Ještě hodiny tam stála, dívala se skrz zamlžené sklo a dávala sbohem posledním okamžikům. Neuronila při tom ani slzu. Věděla, že je ještě bude potřebovat.

Měla pocit, že se jí vysmívají hvězdy. Od její první cesty vlakem uplynulo přes sedmdesát let, a i přesto se její nejhlubší touhy ani krapet nezměnily. Rukou si zajela pod kabát a nahmatala tvrdý kus papíru na svém krku. Prudce jím škusla, stiskla ho v dlani a zavřela oči. Choulila se na lavičce ještě několik hodin, dokud jí neprokřehly prsty. Pak se sehnula, aby si zavázala tkaničku u boty.

Někteří říkají, že tam toho dne ani nebyla – nebo ji nespátřili.

Někteří tvrdili, že viděli malé děvčátko s mašlí ve vlasech, vrhající se do náruče své mámy, které mělo na nohou až nezvykle malé červené polobotky.

Pouliční lampy toho dne viděly duši dívenky, jak se raduje z papírových sněhových vloček.

A já... já viděla svůj odraz v jejich světle a zachytila kus nevšední všednosti na kousek papírových útržků z kolejiště.

Justýna Tvarůžková

Tentokrát mnoho – mnoho – mnoho knih

Knižní festivaly jsou akcemi, kde knihy i tiché knihomolské duše ožívají a letošní říjen po Světě knihy odstartoval již tradičně i Humbookfest – festival pro čtenáře young adult literatury.

Po minulém roce, kdy Humbook probíhal čistě online formou, jsme se letos konečně dočkali i plnohodnotného festivalu, který jako každý rok zakořenil v Kongresovém centru v Praze a nabídl čtenářům pestrý program v čele se zahraniční autorkou Lin Rinou. Její kniha *Kroniky prachu* si své fanoušky našla takřka okamžitě a do Prahy přijela autorka představit svou knižní prvotinu *Limea*, která u nás vyšla během září.

Na své si zde ale přišli i příznivci českých autorů – mezi hosty zavítala například i Nofreeusernames (Navždycky), Kateřina Šardická (*Zmizení Sáry Lindertové*) či Martin Bečan (*Hvězdopravec*).

Mně osobně nadchla beseda 'Jak oživit knižní postavy' o tvorbě cosplayů a 'Klasika žije... ale kde?', kde diskutovaly Karolína Zoe Maixnerová a Míša Sekalová o nových překladech klasické literatury a o tom, jak si k ní samy hledaly cestu.

Co je ale na Humbookfestu nejlepší, je samozřejmě komunita jako taková a stejně jako minulý rok jsem měla tu možnost potkat plno známých tváří z blogerského světa i z řad autorů a organizátorů.

Oproti minulým ročníkům jsem se na festivalu navíc mohla podílet zčásti i jako organizátor v rámci ambasadorství, což je speciální program pro vybrané blogery, díky kterému jsem se zúčastnila i uzavřené besedy přímo s Lin.

Letošní festival se neuvěřitelně povedl a bylo opravdu skvělé, že se tento ročník mohl konat offline. Atmosféra byla jednoduše báječná a já už se nemohu dočkat, co nás čeká příští rok.

Datum dalšího ročníku je již venku a doufám, že se 26. listopadu 2022 všichni zase sejdem.

Justýna Tvarůžková
Autorem fotografií je Matěj Hošek

Barvy podzimu

Mnohdy nepříjemné podzimní počasí dokáže pořádně zkazit náladu. Sami jste to už určitě několikrát zažili. Ráno po probuzení jste pohlédli ven a nejrady byste skočili zpět do postele. Zatažená obloha, mrholení, déšť a vítr dokáží velmi zamávat s naší náladou. Co kdyby ale existoval recept na její zlepšení?

Říká se, že láska prochází žaludkem. Pro tuto situaci si to můžeme trochu přeformulovat a říci, že dobrá nálada prochází žaludkem. Pojdme se tedy podívat na pár pokrmů a nápojů, které vám zpříjemní den nejen svou chutí, ale i hravostí barev, které podzim nabízí.

Jako první se podíváme na nápoj s názvem Horké jablko.

K přípravě budeme potřebovat:

- × 1 ks zázvoru (cca půlku kořene)
- × 1 ks skořice
- × 500 ml jablečného džusu
- × čaj – 2 sáčky (černý nebo jablečný)
- × citron a jablka na dekoraci

Do džbánu dáme zázvor pokrájený na plátky a k němu přidáme svitek skořice, nalijeme džus a přidáme čajové sáčky. Vše zalijeme cca 0,75 litru vroucí vody a necháme 10 minut odstát. Poté vyndáme sáčky, přidáme plátky citronu a jablek a servírujeme.

Milovníky dýní jistě potěší lahodné dýňové risotto.

K přípravě budeme potřebovat:

- × ½ dýně hokaido
- × 1 větší šalotku
- × 3 stroužky česneku
- × 200 g rýže
- × 100 ml bílého vína (nemusí být)
- × 1 l zeleninového vývaru
- × 3 snítky tymiánu
- × 50 g másla
- × 40 g parmezánu
- × sůl, pepř
- × 1 lžička medu
- × šťáva z citronu
- × 2 lžíce olivového oleje

Troubu si rozejdeme na 200° C. Dýni očistíme a vyseminujeme. Polovinu dýně nakrájíme nahrubo, dáme na plech, osolíme a opečeme v rozpálené troubě do změknutí. Zbytek dýně nakrájíme na malé kostičky a opečeme na pánvi s olivovým olejem do zezlátnutí. Šalotku i česnek nakrájíme nadrobno a přidáme na pánev. Restujeme do sklovata. Přidáme rýži, lehce opečeme a popř. zalijeme bílým vínem. Necháme odpařit všechny alkohol a postupně zalévejme zeleninovým vývarem. Osolíme a vývar doplňujeme podle potřeby.

Upečenou dýni rozmixujeme na pyré. Pro dobrou konzistenci můžeme přidat trochu vývaru. Jakmile bude rýže hotová, stáhneme plamen na minimum. Přidáme cca 5 lžic dýňového pyré, tymián, máslo, nastrouhaný parmezán a dobře promícháme. Risotto podle chuti osolíme, opepříme, přidáme lžičku medu a pár kapek citronové šťávy.

Jako sladkou tečku můžeme vyzkoušet řepové brownies.

K přípravě budeme potřebovat:

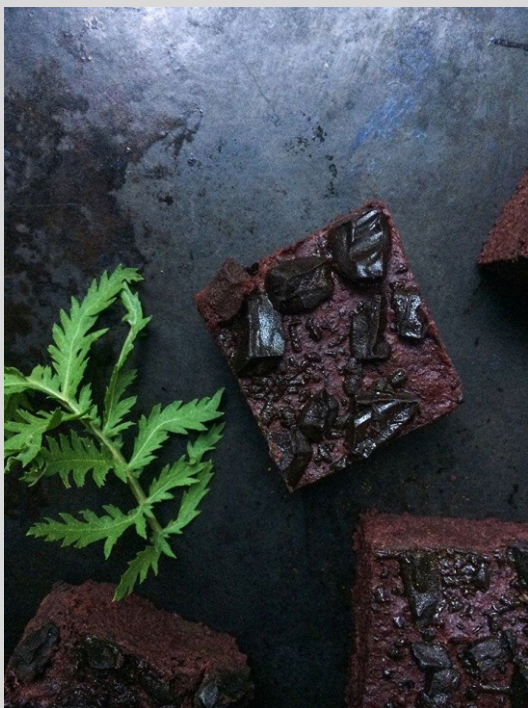
- × cca 500 g syrové červené řepy
- × 2 vejce
- × 1/2 lžičky soli
- × 110 g másla
- × 50 ml medu
- × 60 g kakaa
- × 1 lžička mletého kardamomu nebo skořice
- × 115 g hladké špaldové mouky
- × 100 g 70% čokolády nasekané najemno

Jak si zachovat zdravé návyky i přes podzim?

Řepu vaříme v hrnci asi hodinu do změknutí. Necháme ji vychladnout, oloupeme a rozmixujeme na hladké pyré nebo nastrouháme na struhadle. V mixéru vyšleháme vejce se solí do pěny. Máslo rozpustíme a necháme vychladnout. K vajíčkům přidáme máslo, med, řepu a promícháme. Do těsta přisypeme prosáté kakao, kardamom, mouku a polovinu nasekané čokolády. Pořádně promícháme. Mezitím si troubu rozežřejeme na 180° C. Středně velkou formu si vyložíme pečicím papírem a těsto do ní nalijeme. Posypeme zbylou čokoládou. Pečeme 20–25 min.

Takové menu vám vykouzlí úsměv na tváři i v tom nejchmurnějším počasí!

Barbora Schindlerová

Skončilo nám bezstarostné období prázdnin a začala opět rutina, na kterou si nějakou dobu budeme muset zvykat. Sluníčko se od nás oddaluje a teploty klesají. Dříve se stmívá a my zůstáváme raději doma pěkně v teple a pohodlí.

K tomu, aby nám bylo duševně i fyzicky dobře, je zapotřebí tělu dopřát jakoukoliv fyzickou aktivitu. Příjemné je si vyjít do přírody. Ať už to bude krátká procházka, či jiná venkovní aktivita, dodá vám to uklidňující pocit. Jsme častěji unavení a možná na nás někdy padá špatná nálada. Abychom tomu předešli, musíme si hledat způsoby, jak se oprostit od nepříjemných nálad a splínů.

Napišme si seznam věcí, na které se budeme těšit. Může to být čtení, koukání na seriály nebo setkání s přáteli. Něco, při čem nám vypne hlava povinnosti, a my si odpočineme. V tomto sychravém a chladném období, kdy je spousta lidí nemocných, je důležité tělu dávat správné a kvalitní potraviny. Vhodné je každé ráno začít teplým čajem, nejlépe zázvorovým nebo mátovým, do kterého si přidáme citron – ten nám dodá potřebné vitamíny. I v těchto měsících nesmíme zapomínat na zeleninu a ovoce, které nesou spoustu zdravých látek potřebných pro naše tělo. Výborná jídla, která nám dopřejí podzimní atmosféru, jsou například zeleninové krémové polévky, které nás zevnitř hezky zahřejí. Například dýňová, cuketová nebo brokolicová.

Zdravá strava je i o vyváženosti a bilanci, proto není někdy na škodu si dopřát sladké dobroty, které nás pohladí na duši. Jablečné koláče, sladké dortíky, skořicoví šneci nebo švestkové buchtý nesmí chybět.

Recept na batátovou polévku s kari:

- 1 lžíce olivového oleje
- 1 cibule
- 2 stroužky česneku
- 1 lžička kari
- 1/2 lžičky mletého kmínu
- 700 g batátů
- 500 ml zeleninového vývaru
- 100 ml tuhé části kokosového mléka z plechovky
- sůl
- pepř

Postup:

V hrnci na středním plameni rozpálíme lžici olivového oleje. Osmážíme na něm najemno nasekanou cibulku po dobu 3–4 minut.

Poté přidáme utřené 2 stroužky česneku, kmín, kari a restujeme 2 minuty.

Na orestované koření přidáme na kostky nakrájené a očištěné batáty.

Vše zalijeme vývarem a vaříme 15–20 minut pod pokličkou, dokud batáty nezměknou. Polévku po uvaření odstavíme, necháme chvíli vychladnout a rozmixujeme tyčovým nebo stolním mixérem dohladka. Dochutíme ji solí a pepřem a nakonec přimícháme kokosové mléko.

Polévku jsme dozdobili sušeným chilli, lžící kokosového mléka a nasekanou mrkvovou natí.

Tereza Harasimová

Studium v zahraničí

Už jste někdy přemýšleli nad možností studia mimo Českou republiku? V poslední době popularita studia v zahraničí jen roste a nás napadlo, proč vám toto téma nějak nepřiblížit. Ať jste na škole nováčky, nebo jste zde už strávili nějaký ten pátek, tento článek vám může pomoci otevřít nové dveře a třeba vás nakopnout k naplnění dlouho vysněného ideálu.

Myslím si, že každého napadne, že studium v zahraničí není lehké a zabere hodně úsilí i času – jako každá vysoká škola. Možností je ale opravdu mnoho, a pokud jste odhodlaní pro to udělat maximum, nevidím problém, ale jen skvělou možnost!

CIZÍ JAZYK A NÁSLEDNÉ UPLATNĚNÍ

Studium mimo republiku znamená, že budete muset začít v každodenním životě používat jiný jazyk, než jste byli dosud zvyklí – s tím musíte počítat. Z toho ale také vyplývá, že si mistrně zdokonalíte jazyk nový. To je ale podle mého názoru jenom užitečná věc. Ne nadarmo se říká: „Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem.“

Po vystudování oboru v určitém jazyce se v zahraničí můžete rovnou i uplatnit. Nové možnosti a zkušenosti, nové prostředí a noví lidé, to vše si můžete vychutnat, pokud ve svém životě hledáte něco nového.

STUDIUM A FINANCE

Jeden z největších strachů studia v zahraničí jsou peníze. Mohu si to dovolit? Kde seženu peníze na drahá studia mimo domov? Naprosto validní otázky, které by si položil každý rozhodující se student. Život v zahraničí je kolikrát podstatně dražší, stejně jako školné. Samozřejmě záleží na škole a zemi, ale musíte počítat, že vaše výdaje budou zpravidla vyšší než teď.

Některé školy ale nabízejí stipendia nebo studentské půjčky. Jsou ale i země, kde se školné stejně jako v ČR neplatí. Těmi jsou například Dánsko nebo Skotsko. Další možnosti, jak ušetřit, jsou studentské domy. Místo vlastního apartmánu tak bydlíte s několika dalšími lidmi. Je tedy zapotřebí pevných nervů a štěstí v hledání.

DÁNSKO

A teď už rovnou na příklady zemí, kam můžete za studiem vyrazit. První z nich je například čím dál tím víc populární Dánsko!

Studium v Dánsku je ze severovýchodních zemí finančně nejdostupnější. Jak už bylo řečeno, školné se zde neplatí. Pokud splníte několik základních podmínek, mezi nimiž je prezenční forma studia a 11 hodin práce týdně, můžete získat finanční podporu od dánské vlády. Zda jste se dostali na školu, se zpravidla dozvíte v dřívějším termínu, než je standardní. Také lokace je pro české studenty výhodná – není to daleko a většina obyvatel hovoří velice dobře anglicky. I oborů v angličtině najdete požehnaně. Takže pokud vás to táhne na sever, Dánsko je skvělým kandidátem.

Studium v zahraničí

NĚMECKO A RAKOUSKO

Možná jste doposud naše sousedy pro studium v zahraničí nebrali v potaz. Je zde ale mnoho výhod, mezi které patří samozřejmě lokace, ale i nízký poplatek za studium. Životní náklady jsou srovnatelné s Českou republikou. Získáte zde mezinárodně uznávané studium a kromě angličtiny se zlepšíte i v němčině! Na co si musíte ale dávat pozor, je velmi omezený výběr oborů v angličtině. Univerzity jsou také často velmi akademicky zaměřené, takže s nějakou praxí tady moc nepochodíte.

IRSKO

Smaragdový ostrov – zatím studenty velmi opomíjená destinace. Vysoký podíl mladých lidí v populaci (až 34 % ve věku pod 25 let) nahrává inovacím ve školství a snaží se nalákat zahraniční studenty také na bohatý studentský život – tato země přetéká výhodami a to ani nemusím zmiňovat množství oborů v angličtině.

Nelze si zde ovšem vzít studentskou půjčku, což se snad dá vykompenzovat placenými stážemi v rámci studijních programů.

USA

Poslední země, kterou vám dneska lehce přiblížíme, je trošku dál než za humny – Spojené státy americké. Jedná se o skvělou mezinárodní zkušenost, potkáte se zde s řadou lidí z odlišných kultur. Rozmanitost se avšak netýká pouze kultur, ale také počtu a odlišnosti univerzit. Americký systém školství je velice flexibilní, můžete si zde zvolit z tzv. Majors a Minors, navolit si vlastní rozvrh a různě ho kombinovat. Je zde možnost stipendií, bohatý studentský život, ale i nabídka podpory studentů v době studia. Přijímací pohovor lze vést také online, takže si můžete ušetřit pár dnů cestování na druhou stranu světa. Musíte se ale připravit na obrovský kulturní šok, náročné testy pro přijetí a mezinárodní studenti zde nemůžou v průběhu studia oficiálně pracovat.

Eliška Janečková

**Pod záštitou paní učitelky Magdy Hrstkové časopis
vytvářejí:
Tereza Harasimová, Eliška Janečková, Lucie, Kesselgruberová,
Barbora Schindlerová, Justýna Tvarůžková
& Kristýna Večerková**